

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Soveltuuko jäsenvaltion säännöstö sellaisen kansallisen energiatehokkuusvelvoitejärjestelmän perustamisesta, jossa velvoitteet täytetään ensisijaisesti suorittamalla vuosittain maksuosuus direktiivin 2012/27/EU ⁽¹⁾ 20 artiklan 4 kohdan nojalla perustettuun kansalliseen energiatehokkuusrahastoon, yhteen mainitun direktiivin 7 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 9 kohdan kanssa?
- 2) Soveltuuko kansallinen säännöstö, jonka mukaan energiansäästövelvoitteet on mahdollista täyttää saavutetun säästön akkreditoinnilla vaihtoehtona kansalliseen energiatehokkuusrahastoon suoritettavalle maksuosuudelle, yhteen direktiivin 2012/27/EU 7 artiklan 1 kohdan ja 20 artiklan 6 kohdan kanssa?
- 3) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, soveltuuko kyseinen energiansäästövelvoitteiden vaihtoehtoinen täyttämismahdollisuus yhteen direktiivin 7 artiklan 1 kohdan ja 20 artiklan 6 kohdan kanssa, kun sen tosiasiallinen olemassaolo riippuu siitä, että jäsenvaltion hallitus määrää kyseisestä mahdollisuudesta asetuksin harkintavaltaansa käyttäen?

Tässä samassa yhteydessä kysytään myös, soveltuuko tällainen säännöstö yhteen direktiivin kanssa, kun jäsenvaltion hallitus ei määrää kyseisestä vaihtoehtoisesta mahdollisuudesta?

- 4) Soveltuuko kansallinen järjestelmä, jonka mukaan vain energian vähittäismyyntiyritykset eivät ole energian jakelijat ovat energiansäästövelvollisia osapuolia, yhteen direktiivin 7 artiklan 1 ja 4 kohdan kanssa?
- 5) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, soveltuuko se, että vähittäismyyntiyritykset asetetaan velvoitetuiksi osapuoliksi määrittämättä syitä, joiden perusteella energian jakelijoita ei luokitella velvoitetuiksi osapuoliksi, yhteen 7 artiklan mainittujen kohtien kanssa?

⁽¹⁾ Energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta 25.10.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU (EUVL 2012, L 315, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Eirinodikeio Lerou (Kreikka) on esittänyt 9.11.2016 – Alessandro Saponaro ja Kalliopi-Chloi Xylina

(Asia C-565/16)

(2017/C 022/19)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Eirinodikeio Lerou

Pääasian asianosaiset

Hakijat: Alessandro Saponaro ja Kalliopi-Chloi Xylina

Ennakkoratkaisukysymykset

Tapauksessa, jossa alaikäisen lapsen, jonka asuinpaikka on Italiassa, vanhemmat jättävät perinnöstä luopumista koskevaa lupaa koskevan hakemuksen kreikkalaiseen tuomioistuimeen, sen määrittämiseksi, onko oikeuspaikkasopimus asetuksen (EY) N:o 2201/2003 ⁽¹⁾ 12 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukainen, a) merkitseekö jo pelkkä hakemuksen jättäminen kreikkalaiselle tuomioistuimelle vanhempien varauksetonta hyväksyntää oikeuspaikkasopimukselle, b) onko ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen syyttäjä yksi niistä asianosaisista, joiden on hakemuksen jättämishetkellä hyväksyttävä

oikeuspaikkasopimus, kun otetaan huomioon, että Kreikan oikeuden mukaan syyttäjä on lain nojalla asianosainen kyseisessä asiassa, ja c) onko oikeuspaikkasopimus lapsen edun mukainen, kun otetaan huomioon, että lapsen ja hänen hakijoina olevien vanhempiensa asuinpaikka on Italiassa, kun taas perinnönjättäjän kotipaikka kuolinhetkellä ja perittävä omaisuus sijaitsevat Kreikassa?

- ⁽¹⁾ Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskeissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2201/2003 (EUVL 2003, L 338, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka High Court of Justice (Chancery Division) (Patents Court) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 10.11.2016 – Merck Sharp & Dohme Corporation v. Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Asia C-567/16)

(2017/C 022/20)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court of Justice (Chancery Division) (Patents Court)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Merck Sharp & Dohme Corporation

Vastapuoli: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko vertailujäsenvaltion ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY ⁽¹⁾ 28 artiklan 4 kohdan nojalla ennen peruspatentin voimassaolon päättymistä antaman menettelyn päättymistä koskevan ilmoituksen katsottava vastaavan lääkkeiden lisäsuojatodistuksesta 6.5.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 469/2009 ⁽²⁾ (kodifioitu toisinto) (lisäsuojatodistusasetus) 3 artiklan b alakohdassa tarkoitettua voimassa olevaa lupaa saattaa tuote lääkkeenä markkinoille, niin että kyseisessä jäsenvaltiossa lisäsuojatodistusta hakenut on oikeutettu hakemaan lisäsuojatodistusta ja saamaan sellaisen menettelyn päättymistä koskevan ilmoituksen perusteella?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi: onko ensimmäisessä kysymyksessä kuvailuissa olosuhteissa kyseisessä jäsenvaltiossa myönnetyn myyntiluvan puuttuminen lisäsuojatodistuksen hakemuspäivänä puutteellisuus, joka voidaan korjata lisäsuojatodistusasetuksen 10 artiklan 3 kohdan nojalla sen jälkeen, kun myyntilupa on myönnetty?

⁽¹⁾ EYVL 2001, L 311, s. 67.

⁽²⁾ EUVL 2009, L 152, s. 1.
